

Kontrolapparat, thi det er en Bestemmelse, der allerede findes i den nugældende Lov. Men jeg tror ikke, at Kontrolapparatet er opfundet endnu. Der er i Tidens Løb flere, der have ment at have opfundet et Kontrolapparat, men naar dette har været underkastet sagkyndig Prøvelse, har det vist sig ikke at slaa til. For Øjeblikket er der en Mand, der mener at have opfundet det behørigt Kontrolapparat, og det københavnske Politis sagkyndige Raadgiver har derom udtalt, at han teoretisk set vistnok er paa den rigtige Vej. Om det kan nytte noget for det københavnske Politi, er derimod et andet Spørgsmaal, thi det kan kun indstilles til en bestemt Fart, og da den almindelige Fart er 4 Mil i Timen, vil det ikke nytte noget for Politiet i København, hvor Maksimumsfarten er 2 Mil i Timen. Men Politiets Konsulent mener, at forinden det kan siges, om Opfinderen har løst sin Opgave, maa det prøves, om det, Opfinderen har udviklet i Teorien, ogsaa holder Stik i Praksis. Og her staar Opfinderen overfor den Vanskelighed at mangle 400 Kr. Han har efter Sigende henvendt sig til en Automobilfabrikant for at formaa ham til at lægge 400 Kr. ud, men Automobilfabrikanten har erklæret, at han skulde dog ikke have noget af at ødelægge sin egen Forretning. Derefter har han henvendt sig til Politiet, om dette ikke vilde give de 400 Kr., men det syntes Politiet ikke om, og jeg tror ikke, at jeg vilde kunne finde nogen Konto indenfor Justitsministeriet, hvoraf de 400 Kr. skulde kunne komme. (*Alfred Christensen: Trafikministeren!*). Ja, det er muligt, at Trafikministeren har 400 Kr. som Bidrag til at hjælpe til at passe paa, at man ikke kommer til at køre for hurtigt.

Naar der er talt om Midler mod for hurtig Kørsel, og der er spurgt af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), hvorledes § 34 skal forstås, idet han mente, at § 34 mulig medførte Ret til at jage Fingrene ind i Automobilers Hjul, skal jeg erkende, at en saadan Ret medfører § 34, men jeg vil fraraade at benytte den. Derimod medfører § 34 sandelig ingen Ret til at skyde paa den, der sidder i Automobil. Jeg tror, vi alle skulle søge at være saa nogenlunde moderate.

Der er nævnt af det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen), om ikke der burde gives Motorcyklerne større Adgang til at køre. Jeg maa derom sige, at jeg personlig neppe kender tilstrækkeligt til

Forholdene ude omkring paa Landet med Hensyn til Motorcykler, men jeg har dog det almindelige Indtryk, at Motorcykler gøre et Par Heste nok saa bange som en almindelig Motorvogn paa Grund af den stødende og puffende Lyd, som Motorcykler udstøde. Jeg ved ikke, om jeg har Ret deri, men det er i alt Fald en Opfattelse, som jeg har, og som jeg tror deles af flere; og det er jo Hensynet til de andre vejfarende, som skulde være ledende for os, og ikke Hensynet til, om der skulde være et Antal Folk, som kunde have større eller mindre Gavn af at køre paa Motorcykle.

Hvad i det hele Spørgsmaalet om Nytteførsel angaar, vil jeg sige, at jeg vilde have sat megen Pris paa, om man ved denne Lejlighed kunde være kommen dertil, at man havde givet en udvidet Adgang til en saadan Kørsel paa rimelige Vilkaar. Spørgsmaalet herom blev forhandlet i Udvalget i Landstinget, hvor der blev stillet Forslag op om, at Vareautomobiler, som vare nærmere beskrevne — som havde den ringe Hastighed, de maatte køre med —, skulde have Ret til at færdes paa alle Biveje. Derfor dette Forslag maatte jeg forlange, at der blev taget visse Restriktioner, dels at det blev overladt til Kommunalbestyrelserne og til Politiet at forbyde saadanne Vareautomobilers Kørsel paa Biveje, naar der paa disse fandtes Broer eller Stenkister, der ikke kunde taale Automobilernes Vægt, og dels at det blev overladt Kommunalbestyrelserne, altsaa Sogneraadene, og Politiet, naar det viste sig ad Erfaringens Vej, at en eller anden Bivej paa Grund af sin Snæverhed eller paa Grund af de Sving, den tog, eller maaske paa Grund af, at den var omgivet af dybe Grøfter eller lignende, absolut ikke egnede sig til Automobilkørsel, da ved Opslag at kunne forbyde Automobilkørsel paa en saadan Vej eller paa Dele deraf. Jeg udtalte, at jeg kunde anbefale et saadant Forslag, og anbefalede de Udvalgsmedlemmer, der interesserede sig derfor, at stille Forslaget. Imidlertid blev Forslaget ikke stillet, og efter den Stemning, der viste sig i det andet høje Ting lige overfor den Tanke, jeg havde anbefalet, maa jeg sige, at jeg tror, Forslaget heller ikke vilde være blevet vedtaget.

Fra flere Sider er der fremkommet en Udtalelse om, at man ved Behandlingen af Automobilloven skulde se, om ikke man kunde dele den saaledes, at man paa Landet fik Fred for Automobilerne, medens